

Overweging Jacobuskerk Enschede

Zondag A 30 april 2023 – 4e zondag van Pasen “De Herder”, Roepingenzondag

Handelingen 2,14a.36-41 / Psalm 23 / 1 Petrus 2,20b-25 / Johannes 10,1-10

Vandaag is het Roepingenzondag en de zondag van de Goede Herder. Een oproep om te luisteren, een uitnodiging tot bevrijding. “Draag Christus de wereld in”, is het thema van dit jaar.

We worden geroepen om te luisteren, om Gods boodschap van liefde te verkondigen. Niet alleen vandaag, maar alle dagen van ons leven. We kunnen worden geroepen om priester, diaken, kluizenaar of kloosterling te worden, maar vooral ook als ‘gewone mens’.

Door die roeping van God te beantwoorden worden we een ongewone mens – ongewoon, omdat we dan misschien niet voldoen aan de verwachtingen van onze ouders of de maatschappij, maar wél voldoen aan Gods opdracht aan ons: te doen wat goed is voor elkaar, op welke manier dan ook, voor een goede samenleving.

Zijn we niet vaak in verwarring om wat er om ons heen, met ons, in het rumoer van alledag gebeurt? In verwarring, omdat we soms niet meer weten naar wie we moeten luisteren en niet meer kunnen onderscheiden wat waar is? Waar geven we aandacht aan?

Gods stem spreekt ons telkens liefdevol toe en roept ons als we dreigen te verdwalen. Maar hebben we aandacht voor zijn Stem? Horen we Hem nog wel? En zijn we bereid te luisteren? Zijn we bereid ons om te keren, te bekeren? Ons roer soms helemaal om te gooien?

Durven we in het diepe te springen? In de diepte van Gods liefde?

God heeft voor ieder van ons een opdracht. Die opdracht vinden we als we ons door Zijn liefde, zijn roep, laten leiden. Maar durven we ons kwetsbaar op te stellen – ons hart open te stellen, Jezus door die deur te vinden?

Durven wij onze diepste schaduwen onder ogen te komen en ook aan God te laten zien? Dat is de bedoeling als we aan het begin van elke viering onze schuld belijden. Daar waar we ons bewust zijn van ons falen en van onze angsten, daar waar we berouw hebben, daar heelt God ons. Daar vindt God ons. Daar is zijn vergeving en zijn verbond met ons.

God kent ons en doorgrondt ons. Hij kent onze schaduwen, alles wat we liever verborgen willen houden, onze angsten en onzekerheden, ons verdriet en onze pijn. Hij kent ons persoonlijk, bij onze naam – die met onze doop in Zijn hand geschreven staat. We hebben dus allemaal een persoonlijke band met God.

Hij vraagt van ons die te onderhouden, net als een goede vriendschap, zodat we vertrouwd raken met hem. Dat vergt gebed, aandacht, nabijheid en toewijding. Dan wordt zijn stem ons vertrouwd en voelen we ons veilig bij hem.

Die schaduwen, angsten en zorgen kunnen ons echter ook opsluiten in onszelf. Een tredmolen van negatieve gedachten houdt ons gevangen en maakt ons kwetsbaar voor

valse beloften en profeten. Maar wat in het donker verborgen is, kan God verlichten als we naar Hem luisteren. Dan kan Gods genade deuren openen, ons bereiken en vrij maken.

Roepingenzondag herinnert ons aan die bevrijding. Het is Pasen: we zijn uit de woestijn, Jezus is opgestaan – we zijn bevrijd van zonden, vrij om in liefde verder te gaan. We worden bevrijd van onze angsten die ons opsluiten, we worden geroepen de ruimte in te gaan, net als de Emmaüsgangers Hem te herkennen en van hem te getuigen.

Jezus is onze goede herder, die ons zijn liefde geeft om niet, voor niets. Hij wil alleen dat wij gelukkig zijn. Hij gaat daarom met ons mee onderweg en laat ons niet in de steek. Ook als we blijven steken in moeilijkheden, als we doodlopende wegen ingaan, als we dwalen of aan de afgrond staan. Hij zoekt ons als we bij zijn kudde willen horen, spreekt ons moed in en gaat onvermoeibaar naar ons op zoek.

God is geduldig!

God werkt in en door en met ons als we de deur naar ons hart openzetten, als we ons willen laten vinden. Dan worden we geroepen om goed te doen, op welke manier dan ook. Gods stem kan ons op onverwachte momenten bereiken en een beroep op ons doen. In ons dagelijkse doen en laten, in de kerk en daarbuiten, in een gezin en alleen, in muziek, literatuur of in de natuur, die prachtige schepping die ons rust geeft en inspireert.

Die roeping om zijn liefde te ontvangen en te verkondigen, vergt eerst moed om onder ogen te zien wat ons tegenhoudt. Het vergt inzet om te luisteren en bewogen te worden, om in beweging te komen, erop uit te gaan en om zijn liefde te delen en te verkondigen.

Onze aandacht voor Gods liefde is zuurstof voor de heilige Geest, onze Helper, die ons in vuur en vlam kan zetten, zodat wij volhouden en wij op onze beurt een herder kunnen zijn voor anderen:

In een verzorgend beroep voor onze zieke of hulpbehoevende medemens; in opvoeding en onderwijs; als vrijwilliger voor welk goed doel dan ook; voor iedereen die de stilte opzoekt om te bidden - of het rumoer ingaat om tot stilte te manen; voor iedereen die werkt aan leefbaarheid, gerechtigheid en vrede.

Kortom, in alle werken van barmhartigheid.

Luisteren naar Gods roepstem doet zekerheden achter ons laten, maar zijn Geest maakt ons moedig, zacht-moedig. Zijn roepen doet ons bewegen. En die beweging maakt ons vrij. Een vrijheid die ruimte schept voor anderen.

Zo worden we allemaal opgewekte mensen die met Jezus opstaan en voor elkaar opkomen, zodat zijn liefde ons allemaal bereikt. Zo dragen we Christus de wereld in en komt niemand iets tekort. Zo is onze beker niet half leeg of half vol, maar een beker van liefde die overvol en overvloedig is. Als dat geen vreugde geeft!

Dat is die sprong in het diepe. Onze overgave aan de diepte van Gods liefde en dáár naar leven, dát maakt ons leven niet meer oppervlakkig, maar rijk en zinvol.

Amen.